

Újlaki Hangok

2008. április
Szent György hava

www.ujlakitemplom.hu

XIII.évf. 4.szám

'Mivel láttál engem, hiszed, hogy én vagyok:
Akik nem látnak és hisznek, azok a boldogok'

...
És köszönöm, hogy szent sebed előtt
Életem tornya összedőlt,
S kiárad bennem boldog szégyenem,
S minden szenvedve hordott kételyem
S a szenvedélyes értelem
Érvénytelen, érvénytelen.

Vas István
Az új Tamás
(részlet)

Aki értünk a keresztet hordozta

A Szent Háromnap előtt tíz nappal Anzelm atya elmélkedését hallgathattuk Jézus Krisztusról, akit az Egyház születése óta hirdet.

Hítünk alapvető igazságaihoz tartozik, hogy a názáreti Jézus Krisztus valóságos Isten és valóságos ember. Istenként nem tartotta magához méltatlannak, hogy emberi testet öltön, és kísértést szenvedjen, hiszen az emberi természetet csak emberként lehetett megváltani; ugyanakkor emberi mivoltát is átjárta az isteni lényeg, amint a színeváltozáskor az apostolok megtapasztalhatták. Számunkra az uralkodás, hatalomgyakorlás összeegyeztethetetlennek tűnik azzal a lehajló és szolgáló szeretettel, amiről Jézus földi élete során sokszor tanúságot tett, pedig János evangéliuma szerint maga a keresztre feszítettetés Jézus megdicsőülése.

A megkísértés során Jézus egyedül, emberként kerül szembe a sátánnal, hiszen csak a kísértés legyőzése után „jöttek az angyalok szolgálni”. Az önkiüresítéskor annyira elrejtette önmagát a Második Isteni Személy az emberben, hogy a gonosz nem ismerte fel benne a Fiút. Csak azt a lehetséges Messiáskirályt látta, akit a zsidók vártak, és akit viszont éppen azért nem ismertek fel, mert „nem hallgatott” a sátán csábítására, és uralmát, királyságát nem dicsőséges, hódító hadvezérként, hanem a tökéletes szeretettel mutatta meg. A kietlen pusztá, amely kizárja az evilági dolgokat, látszólag még Isten jelenlétét is – bár éppen az előző miatt korábban és később is sok remete követte Jézus példáját, hogy Istennel találkozhasson – lesz a helyszíne az összecsapásnak, amely az Atya akaratát mindenestül elfogadó és teljesítő Igen és a szeretet uralmát véglegesen és a végletekig elutasító tagadás között zajlik. Az örömhír abban rejlik, hogy ami az első

Ádámban elbukott, az a második Ádámban, Jézusban új élet forrása lett.

Az első kísértés bemutatja, hogy amit alapvető emberi szükségletként ismerünk, annál még mélyebbnek, egzisztenciálisnak kell lennie az Isten ismeretére és tanítására való éhezésnek és szomjazásnak. Törekednünk kell nekünk is minél tökéletesebben így berendezni életünket, hogy Isten tanítása „beleférjen”, ami viszont azzal ellentétes, azt képesek legyünk kirostálni. A (Lukács szerinti) második kísértés szembeállítja az evilági uralkodást, azaz a sátán uralmát – amely gyakran oly tetszetős nekünk, embereknek – a szeretet uralmával, amit Jézus fog hirdetni és megélni. Ezt a gyakran rejtett formában, mindenkinek a maga életállapotára szabottan megjelenő csábítást is mindnyájunknak fel kell ismernünk ahhoz, hogy valóban Istennek tetsző életet élhessünk. Csak a tartós gyakorlás által habitussá alakított Istennek való engedelmesség segíthet minket, hogy Isten kegyelméből képesek legyünk a sátán radikális elutasítására – amire önmagunktól képtelenek lennénk – különösen életünk végén, amikor halálunk pillanatában ki kell mondanunk nekünk is: „Takarodj sátán”.

A színeváltozáskor átélt élményről csak dadogva lehet beszélni, a lényegét próbálja megragadni a kijelentés: „Jó nekünk itt lenni”, tudniillik Istennel. Mély és kitörölhetetlen hit-tapasztalat égett be a három „oszlop” – Péter, Jakab és János – lelkébe, soha többé nem lehettek közömbösek az örömhír iránt. Vétkezni persze „lehet” – lásd Péter tagadását –, de annak a fajta közömbösségnek, amely napjainkban az embereken soha nem látott módon és mértékben eluralkodik, már nem lehet rajtuk hatalma. A tömegtájékoztató eszközökön át is özönlő iszonyatos mennyiségű és minőségű inger hatására könnyen kialakulnak bennünk olyan automatizmusok, amelyek a közömbösségnek már-már áthatolhatatlan páncélzatát hozzák létre. A modern, sőt posztmodern ember fásult, eltompult, nem érdekli Isten sem. Pedig a transzcendens utáni vágy elemi erejét mutatja, hogy az emberek mégis ki akarnak törni ebből a sajátos börtönből, akár olyan praktikák segítségével (vö. New Age), amelyek látszólagos eredményt adnak vagy egyenesen eltávolítanak a Szenttől. Ne hagyjuk, hogy Urunk hiába álljon lelkünk ajtajánál, hanem figyeljünk, és ha zörget, ne késlekedjünk bebocsátani (vö. Jel 3, 20.). Kifejezhetetlen az a fájdalom, ami azokra vár, akik elutasítják Isten szeretetét: ugyanaz a szeretet, amely az üdvözülteknek határtalan boldogság, a kárhozottaknak gögjük és meghasonlottságuk miatt borzalmas szenvedés. Emlékezzünk a figyelmeztetésre: „Ismerem cselekedeteidet, hogy sem hideg nem vagy, sem meleg; bár hideg volnál vagy meleg! De mivel langyos vagy, és sem hideg, sem meleg, kezdlek téged kivetni a számból.” (Jel 3, 15-16.)

Dr. Molnár Gábor

Áprilisi esőzés, kergeti a fagyot.

Újlaki új „kisközi”

Az Újlaki Plébánia legfiatalabb közössége

2007 szeptemberében fogalmazódott meg a Szotyikban, hogy eljött az ideje egy újabb közösség létrehozásának, és így ránk került a sor. Annyi mindent kaptunk az évek során a vezetőinktől (Gergőtől és Orsítól), hogy azt legjobban úgy hálálhatjuk meg, ha tovább adjuk. Igazság szerint eleinte nem igazán gondoltam, hogy lesz elég gyerek ahhoz, hogy rendszeresen be lehessen indítani egy közösséget. S valójában rengeteg kétely volt bennem, hogy egyáltalán képes vagyok-e erre a feladatra. Aztán nagy levegőt véve belevágtunk. A Szotyik közül Áron, Iza és Zoli vállalkozott rá, hogy stabilan beszáll, lehet rájuk számítani a kisközi irányításánál. A gyerekeket a nyári napközis táborból toboroztuk. A nyáron már szóltunk nekik, lehet, hogy indítunk számukra egy közösséget. Most megkerestük őket, és november elején kirándulásra hívtuk a csipet csapatot. Kellemes csalódás ért, amikor mindenki lelkesen támogatta az ötletet, és az első kiránduláson már hat gyerek jelent meg, és még jó néhányról tudtuk, hogy fognak jönni. Az első sikeres túránk után kéthetente kezdtünk el találkozgatni. Legtöbbször a plébánia pincéjében vagyunk szombat délelőttönként, és rengeteget játszunk, énekelünk. A gyerekek szerintem nagyon élvezik. Legalábbis a visszajelzések-ből ez derül ki számomra. Egyre többen lesznek, és legjobb tudomásom szerint most tizenegy főt, plusz négy vezetőt számol a kis társaság. A gyerekek általános iskola alsó tagozatosak. Többnyire negyedikesek és másodikosok. Van egy elsősünk is, aki nagyon jól beilleszkedik a társaságba. Egyelőre a célunk még csak az, hogy összekovácsolódjon a társaság, és hogy jól érezzék magukat a gyerekek. Valamint mivel katolikus közösség vagyunk, egyházi gitáros énekeket is éneklünk, hogy azért tudják, a közi nem csak a játékról szól. Aztán majd pár év múlva /remélem, lesz ilyen is/, szép lassan elkezdünk beszélgetni a hitről, az életről és bármiről, ami érdekli őket.

Szeretnénk, ha majd nekik is annyit jelentene a közi, mint nekünk jelent a Szotyik csapata. Egy társaságot, ahol

meghallgatják, megértik egymást az emberek, és nagyon szeretném, ha majd mi, vezetők is tudnánk választ adni a kérdéseikre, mint ahogy azt a Gergőék tették, ha nekünk voltak problémáink, kérdéseink.

Végezetül már csak egy kellemes emlékezet szeretném elmesélni. A legutóbbi közink kicsit rendhagyó volt. Kitaláltuk, hogy gyerekeket, szülőket együtt visszük el kirándulni, hogy a szülők is megismerjék egymást, és hogy mi is megismerjük a szülőket. Aztán egyszer csak jött egy telefon, lehet, hogy egy szülő se fog eljönni. Ezért gyorsan körbetelefonáltam mindenkit, hogy biztosan tudjam, ki jön, ki nem. A végeredmény nagyon meglepett, és azon kívül, hogy kellően összeszorult tőle a gyomrom, egyben örültem is. Ugyanis szinte mindenki jelezte, persze, hogy jön, és hozza az összes gyereket, aki a családban található. Vagyis minden szülő rendkívül lelkes volt, és ez örömmel töltött el, mert úgy sejtem, ha a szülők lelkesek, akkor sokkal egyszerűbb bármit is megszervezni majd a gyerekeknek. Ennyit az előzményekről. Aztán eljött a nagy nap! Sokat készültem, mert a szülőknek mégiscsak produkálni kellett valamit, és nem igazán tudtam, mit várnak. S ahogy az már lenni szokott, szakadt az eső ☹. A kirándulásnak ezzel lőttek is. Már elkészültem, hogy jön a sok visszamondó telefon, de semmi ilyesmi nem történt. Mindenki eljött. S bár nem mentünk kirándulni, a pincében játszottunk egy jó nagyot. Mindenki nagyon élvezte a játékot, amiben a szülők is lelkesen részt vettek. A végére még két új taggal is bővült kis közösségünk.

Azt hiszem, mindenki számára emlékezetes volt ez a nap. Legfőképpen nekem. Rájöttem, hogy egy álom csapatot kaptam, úgyhogy nagyon kell vigyáznom, el ne rontsam őket. S remélem, még rengeteg közös élményünk lesz együtt. S legközelebb, ha úgy adódik hogy rólunk lesz szó az újságban, már fénykép is lesz, hogy mindenki megismerhesse Újlak legfiatalabbjait név szerint is, mert ha most sorolnék neveket, az sokaknak nem mondana túl sokat, de ha majd lesz kép is, akkor bemutatjuk magunkat név szerint is. Addigra talán már közzenevet is választunk.

Lasetzky Krisztina

Versenyre fel!

BOLDOG, AKI OLVASSA

BIBLIA ÉVE – 2008

A BIBLIA ÉVE
2008
www.bibliaeve2008.hu

Erre hívnak a katolikusok, a reformátusok és az evangélikusok

Kedves Testvérek!

Biblia-ismereti versenyt indítunk minden korosztálynak: ovisoknak, alsósoknak, felsősöknek és középiskolásoknak, valamint felnőtteknek. A feladatok az Újlaki Hangokkal egy időben, havonta jelennek meg, s megoldásukat az adott hónap végéig kell bedobni a szerkesztőség postaládájába (a plébánia Felhévízi utcai bejárata).

Havonta értékelünk az Újlaki Hangokon keresztül, a Biblia éve lezárultakor pedig személyes találkozás alkalmával, kisebb-nagyobb ajándékok ütök a legügyesebbek markát. Mindenkit részvételre biztatok, hisz ezáltal is sokan és sokat olvashatjuk a Szentírást! Versenyre fel!

Jüling Erika

Nagyböjti keresztutak

Idén is megtartottuk a hagyományos keresztútjainkat a megszokott helyszíneinken: a templomban, a Kecse-hegyen és a Kiscelli kálvárián. Örömmel tapasztaltuk, hogy a templomi keresztút imádkozására majdnem minden alkalommal megteltek a padsorok. A Kiscelli kálvárián negyvenfős csapat imádkozott és énekelt (ez utóbbit Makai Erzsike önkéntes vezetésével). Aznap és az előző napokon állandóan esett az eső, a délutáni imádkozásra azonban az időjárás is naposra fordult.

Ezúton szeretnénk megköszönni mindazok önkéntes segítségét, akik közreműködtek a keresztutak megtartásában, a húsvéti előkészületben, valamint a három szent nap szertartásaiban. Örömmel tapasztaltuk a hívek fegyelmezett, odafigyelő részvételét valamennyi szertartáson. Szerk.

Eltűnt korpust keresünk

Március elején a III. ker. Folyondár utca kanyarja előtt, kb. a 24. számmal szemben, a közterületen levő keresztől eltűnt a megfeszített Krisztus szobra, a korpusz, majd maga az útszéli kereszt is ledőlt. Utólag megállapítottuk, hogy az évek során a kereszt fája a festés alatt elkorhadt. Szeretnénk újra felállítani, de még abban reménykedünk, hogy visszakapjuk az eltűnt korpust. Kérjük a környéken lakó híveinket, érdeklődjenek szomszédaiktól, hátha kiderül, hol található ma ez a számunkra becses érték. Bejelentéseiket a Plébánia irodájában vagy a szentmisék végét követően a sekrestyében várjuk.

(Nem) véletlen, hogy a fenti írás kézhezvételével szinte egy időben hallottunk riportot a Fejér megyei egyházmegye és az önkormányzat közös kezdeménye-

zéséről, az utak mentén található kereszték és szenteket ábrázoló szobrok felkutatására és megmentésére. A megyei önkormányzat épületében már meg is nyílt egy szépen berendezett és megvilágított képkiallítás az eddig felkutatott és regisztrált szakrális kismélekeiről.

Dr.Harmat Péter és a szerk.

IGE-IDŐ

„Mindenekelőtt arra kérlek, imádkozzatok, könyörögjétek, esedezetek és adjatok hálát minden emberért: a királyokért és minden előljáróért, hogy békés, nyugodt életet élhessünk, szentségben és tisztességben.” (1Tim 2, 1-2)

Kedves Testvérek!

Pál apostol Timóteusnak írja mindezt, de most mintha különösen is vonatkoznának ránk ezek a szavak.

Imádságra, nehéz esetben könyörgésre nemigen kell biztatni a keresztény embert, hálát is gyakran adunk, de itt többről van szó. Királyokkal és előljárókkal kapcsolatban hívja föl minderre Szent Pál a figyelmünket, vagyis mai viszonyaink között nyugodtan gondolhatunk országunk vezetőire, s feljebbvalóinkra bármely területen.

És itt bizony beleütközünk saját korlátainkba. Mikor is esedeztünk utoljára az(ok)ért, aki(ke)t ki nem állhatunk? Mikor mondtunk imát az ellenségeinkért? Fordultunk-e könyörgésben valaha is Istenhez, hogy kegyelmével térjenek jobb belátásra rosszakaróink? Megtettük-e, megtesszük-e mindezt, vagy megelégszünk azzal, hogy negatív jelzőkkel illetjük és szapuljuk őket úton-útfélen?

Ugyan miért kellene mindezt megtennünk, kérdezhetjük. Hogyan élhetnénk békés, nyugodt életet, ha rossz irányba vezetnek bennünket? Úgy, hogy tiszta a lelkiismeretünk, Krisztus békessége van a lelkünkben, és nem a gyűlölet és széthúzás uralkodik bennünk. Ettől még meglehet a véleményünk, titkolnunk sem kell, de egész közérzetünk más lesz. Ha esedezünk értük, az javukra válhat, mi pedig a szentség és tisztesség útját járhatjuk.

Jézus maga is imádkozott ellenségeiért a keresztfán, és tőlünk is ezt várja.

Jüling Erika

Locsolóbál

Húsvét hétfőn (ki hitte volna) locsolóbál volt Újlakon. Ez az összejövétel azért neves a fiatalság körében, mert „végre” lehet bulizni, ezen nehéz tavaszi idők elmúltával. A 10 és 20 között változó létszámú ünneplők este 7 után „végre” összejöhetnek. Ki-ki több vagy kevesebb étellel és itallal járult hozzá a testi-lelki örömeik megidézéséhez, ami reméljük a résztvevők többségének sikerült is. A reggel elmaradt locsolásokat pótolhatták az ifjak, így volt néhány „virág”, aki frissen öntözve távozott, illatfelhőben. Aztán mikor már nagyon sötét és hideg volt odakinn, sokan úgy gondolták, hogy hazamennek, és ezzel vége is lett a bálnak.

Udvary Gergely

Miserend:

hétfő, csütörtök és szombat: 18⁰⁰

kedd, szerda, péntek: 6³⁰
vasárnap: 9⁰⁰, 10³⁰, 18⁰⁰

Gyóntatás: szentmisék előtt vagy után, és minden csütörtökön este ¾ 7-½ 8-ig.

Szentségimádás: minden csütörtökön és minden hónap első szombatján a szentmisék után.

Zsolozsma: kedd, péntek 7⁰⁰; vasárnap 17³⁰

Gyermekeinkért ajánljuk fel minden hónap 21-i szentmisét.

Imaest: minden hónap harmadik hétfőjén a szentmise után, kb. 18³⁰-kor.

Gitáros mise a hónapban, 13-án és 27-én, a 9⁰⁰ szentmisén.

- 6.V. Húsvét 3. vasárnapja
- 11.P. A költészet napja, József Attila születésnapja
- 13.V. Húsvét 4. vasárnapja. A perselypénzt a sekrestye felújítására fordítjuk.
- 20.V. Húsvét 5. vasárnapja
- 22.K. A Föld napja
- 23.Sze. Szent Adalbert
- 24.Cs. Szent György
- 25.P. Szent Márk evangélista
- 27.V. Húsvét 6. vasárnapja. Jó pásztor vasárnap.
- 29.K. Sziénai Szent Katalin

Egyházközségünk rendszeres programjai:

Iroda:(Bécsi út 32. : 335–3573): hétfőn és pénteken 10⁰⁰ – 12⁰⁰, kedden, szerdán és csütörtökön 16⁰⁰ – 18⁰⁰.

Karitás: (Bécsi út 18.): hétfő 17⁰⁰ – 19⁰⁰ **Könyvtár** (bejárat a plébánia udvaráról): vasárnap 9⁰⁰ – 10³⁰.

Tea délelőtt minden hónap második vasárnapján a 9⁰⁰ mise után, a Szent Erzsébet teremben.

Nyugdíjas klub: minden kedden 10⁰⁰ órakor a Szent Erzsébet teremben

Kóruspróbák: kedden és csütörtökön 19⁰⁰ - 21⁰⁰ a Szt. István hittanteremben. Minden érdeklődőt szeretettel várunk.

Családi események

✝ **Halottaink:**

Horváth Józsefné (99),
Zágon Miklósné (87),
Zentai Jánosné (79).

Hírek, hirdetések

- Templomunk kórusa koncertet ad április 6-án – vasárnap – 18⁰⁰ órakor a Dévai Bíró Mátyás téri evangélikus templomban.
- A Musica Sacra Civitatis, a II. kerületi egyházi kórusok találkozója idén április 25-én, pénteken 19⁰⁰ órakor lesz a Móricz Zsigmond Gimnáziumban.
- Akik személyi jövedelemadójuk 1-1%-áról rendelkezhetnek, azok szíves figyelmébe ajánljuk egyfelől a Katolikus Egyházat (technikai száma:0011), valamint a plébániához tartozó Újlaki Sárlos Boldogasszony Alapítványt, melynek adószáma: 18083440-1-41.
- Az Amor Sanctus Ének- és Zenekar *Pinczinger József: Karácsonyi Oratórium* című művének decemberi előadásához felvételt hirdet leendő kórustagok, illetve az alábbi hangszeres közreműködők számára: csellista, oboás, zongorista, fuvolás, hegedűs. Lelkes amatőrök jelentkezését várjuk, akik szívesen zenélnének együtt velünk. A próbák keddi napokon 18⁰⁰-tól 19³⁰-ig, a Kelenföldi Szent Gellért Plébánia nagytermében vannak. Az együttesről bővebb információ a www.gportal.hu/amorsanctus/ honlapon található. Érdeklődni lehet: Gerse Ágnes: 20/970-8585, Meyer Dóra: 20/823-1764, Pinczinger József: 06-20-807-0322.
(A fent említett együttes meghívott előadóként nagyszerű koncertet adott a karácsonyi jótékonsági estünkön /szerk./.)

Újlaki Hangok az Újlaki Katolikus Egyházközség lapja, megjelenik havonta. **Kiadja:** Újlaki Sárlos Boldogasszony Plébánia, 1023 Budapest, Bécsi út 32. **Felelős kiadó:** Spányi András, **szerkesztés:** Zsombory Edit & Gábor / ujlakihangok@freemail.hu **lapzárta:** március 31.